

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/14/2020
Identifikačné číslo spisu: 3114222722
Dátum vydania rozhodnutia: 20.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:3114222722.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. Ing. Vladimíra Neuschla, so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 5, správcu úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze, so sídlom v Bratislave, Mikulášska č. 1, IČO: 35 864 729, proti žalovanému PETRODOM trade, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mikulášska č. 1, IČO: 35 767 090, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária Jurika & Keltoš, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mickiewiczova č. 2, IČO: 35 951 087, o určenie neplatnosti právneho úkonu a iné, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 37Cb/89/2014, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/86/2018-97 z 15. augusta 2018 v znení opravného uznesenia č. k. 16Cob/86/2018-147 z 8. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Trenčín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) prvým výrokom uznesenia č. k. 37Cb/89/2014-75 z 27. októbra 2017 rozhodol, že konanie vedené voči žalovanému na základe žaloby podanej dňa 9. októbra 2014, predmetom ktorého je určenie neplatnosti právneho úkonu prevodu nehnuteľností bližšie špecifikovaných v petite žaloby v spoluvlastníckom podiele 1 zo žalovaného ako predávajúceho na B. C. G., nar. XX. N. XXXX, bytom v R., Q. č. X ako kupujúceho a určenie, že spoluvlastnícky podiel k uvedeným nehnuteľnostiam nie je možné zo strany žalovaného speňažiť až do právoplatného rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1Cbi/545/2011, zastavuje. Zároveň samostatným výrokom priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu podľa ust. § 256 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP konštatujúc, že žalobca zavinil zastavenie konania. V poradí tretím výrokom uznesenia zrušil neodkladné opatrenie (v súlade s terminológiou v danom čase platného predpisu upravujúceho civilné sporové konanie Občianskeho súdneho poriadku „predbežné opatrenie“) nariadené uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 36Cbi/89/2014-11 z 8. septembra 2014, ktorým bolo žalovanému zakázané nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX, kat. úz. N. U. H., obec N. U. H., okres B., ako pozemok parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría, o výmere 1448 m², pozemok parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoría, o výmere 1181 m² a

stavba - obchodný dom súp. č. XXXX, stojaca na parc. č. XXX/XX, v spoluvlastníckom podiele 1, s poukazom na skutočnosť, že predstavujú predmet určenia neplatnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy o ich prevode), o ktoré sa v danej veci jedná.

2 V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetné konanie zastavil v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu. Na podanie žalobcu z 11. októbra 2017 nahliadol ako na účinné využitie dispozičného práva vziať žalobu späť, ktoré bolo navyše uplatnené skôr ako sa začalo pojednávanie, resp. došlo k predbežnému prejednaní veci, preto sa v súlade s ust. § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) pre zastavenie konania súhlas žalovaného nevyžadoval. Úkon späťvzatia žaloby žalobcu odôvodnil tým, že na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/190/2015 prebehlo konanie vyznačujúce sa prvkami podobnosti s daným konaním, v rámci ktorého súd určil, že zmluva uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou HANT BA, a.s. je platná a účinná.

3 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 16Cob/86/2018-97 z 15. augusta 2018 v znení opravného uznesenia z 8. januára 2020, č. k. 16Cob/86/2018-147 tak, že odvolaním napadnuté uznesenie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že práve žalobca bol procesne legitimovaným subjektom na dispozíciu s konaním v podobe späťvzatia žaloby. Za správny označil aj záver súdu prvej inštancie ohľadom okamihu späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo ešte pred pojednávaním, alebo predbežným prejednaním sporu, následkom čoho sa na zastavenie konania súhlas žalovaného nevyžadoval (§ 146 ods. 1 veta druhá CSP). Prejednávanú vec klasifikoval ako riadne sporové konanie riadiace sa ustanoveniami Civilného sporového poriadku, nie spor konkurzný. Odvolací súd napokon v odôvodnení svojho potvrdzujúceho rozhodnutia zdôraznil, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý pre späťvzatie žaloby zo strany žalobcu konanie v danej veci zastavil, bol v súlade dotknutými ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Za súladný označil tiež postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, keď z dôvodu žalobcovho zavinenia na zastavení konania bol žalovanému priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže žalovaný bol v odvolacom konaní neúspešný a žalobca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil.

4 Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie tvrdiac, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil. Odvolaciemu súdu vytýkal nevysporiadanie sa s argumentáciou žalovaného, ktorý už v odvolaní poukazoval na to, že G.. D. W., predchádzajúci správca konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze, nebol v čase späťvzatia žaloby na daný úkon procesne legitimovaný. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS/236/06, v ktorom ústavný súd vyslovil, že „...riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie o veci podstatné a právne významné.“ Namietal nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, majúci za následok porušenie práva dovolateľa na spravodlivé súdne konanie, ktoré je dôvodom pre zrušenie dovolaním napadnutého rozhodnutia, a to najmä s ohľadom na vytýkaný nedostatok procesnej legitímácie subjektu berúceho žalobu späť. Dovolateľ ďalej poukázal na nesprávnosť dôvodov, na základe ktorých odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby. Čo sa týka opodstatnenosti jeho tvrdenia, že späťvzatie žaloby bolo uskutočnené neoprávnenou osobou, poukázal na skutočnosť, že predmetom prejednáwanej veci sú nehnuteľnosti, resp. spoluvlastnícky podiel na nich, ktoré však naďalej nepodliehajú konkurznému konaniu úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I č. k. 1Cb/57/2010-34 z 1. októbra 2012 súd uložil správcovi úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze povinnosť neprihliadať na prihlášku jeho jediného zabezpečeného

veriteľa, následkom čoho oddelená konkurzná podstata zabezpečeného veriteľa, do ktorej boli nehnuteľnosti zapísané, zanikla, pričom do všeobecnej konkurznej podstaty nehnuteľnosti zapísané neboli. Na základe poznámky č. P 379/2016-1954/2016 zapísanej na LV č. XXXX pre k. ú. N. U. H. je zrejmé, že zmienené nehnuteľnosti boli zapísané do konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mikulášska č. 1, IČO: 35 826 266, pričom súpis majetku bol zverejnený v Obchodnom vestníku č. 104/2016 z 31. mája 2016, č. 106/2016 a následne aktualizovaný v Obchodnom vestníku č. 109/2016. Nehnuteľnosti preto nesporne predstavujú majetok podliehajúci konkurzu úpadcu Sello, s.r.o. Dovolateľ vyslovil názor, že s poukazom na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), ako aj ust. § 47 ods. 1 a 3 uvedeného zákona, predmetné konanie bolo prerušené ex lege okamihom zverejnenia zápisu nehnuteľností do súpisu konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. a pokračovať v ňom bolo možné len na návrh správcu úpadcu Sello, s.r.o. Keďže správca úpadcu Sello, s.r.o., ktorým je C.. F. H. dňa 12. septembra 2017 súhlas s pokračovaním v konaní udelil, C.. F. H. bol jedinou osobou oprávnenou na späťvzatie žaloby v prejednávanej veci. Nesúhlasil s právnym záverom súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, že správca úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze, ktorým bol v čase späťvzatia žaloby G.. D. W. bol osobou procesne legitimovanou na úkon späťvzatia žaloby. Na podporu uvedeného dovolateľ poukázal na závery vyslovené v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS/321/2018-14 zo 4. septembra 2018, ktorý v ňom rozhodoval o sťažnosti C.. F. H., správcu konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. vo veci vyznačujúcej sa prvkami podobnosti s prejednanou vecou.

5 Vo vyjadrení k dovolaniu z 13. januára 2019 Mgr. Miloš Ágg, správca konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., v konkurze konštatoval, že späťvzatie žaloby v prejednávanej veci a následné postupy súdov oboch inštancií boli v poriadku. Podľa jeho názoru, sporom disponuje žalobca, nie tretia osoba, ktorá si uplatňuje domnelé právo k nehnuteľnosti.

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) pred samotným vecným prejednaním dovolania najskôr skúmal, či dovolanie je prípustné.

7 Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8 Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa ust. § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

9 Podľa ust. § 447 písm. c/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

10 Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ust. § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11 V predmetnej veci rozhodol súd prvej inštancie uznesením o zastavení konania v dôsledku späťvzatia žaloby, o nároku na náhradu trov konania a o zrušení nariadeného neodkladného opatrenia viažuceho sa k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom prejednávanej veci. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Dovolaním napadnuté rozhodnutie má teda charakter rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

12 Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že súd mu nesprávnym procesným postupom

znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vadu zmätočnosti v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP videl v tom, že odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je pre absenciu náležitého odôvodnenia rozhodnutia nepreskúmateľné. Odvolací súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s argumentáciou žalovaného ohľadom nedostatku procesnej legitímácie správcu konkurznej podstaty G.. D. W. na späťvzatie žaloby, hoci otázka procesnej legitímácie subjektu disponujúceho s konaním je pre rozhodnutie vo veci podstatná a právne významná. Nedostatok riadneho, dostatočného a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia predstavuje také porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, ktoré je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia. Dovolateľ ďalej namietal nedostatky v rámci právneho posúdenia otázky procesnej legitímácie subjektu berúceho žalobu späť. Nesprávne právne posúdenie videl v nesprávnom posúdení aktívnej procesnej legitímácie žalobcu na späťvzatie žaloby. Odvolací súd podľa názoru dovolateľa pochybil, keď neprihliadol na niektoré skutkové a právne skutočnosti, na základe ktorých je nevyhnutné formulovať záver o nedostatku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu na späťvzatie žaloby, s tým, že jedinou osobou oprávnenou vziať v prejednávanej veci žalobu späť je správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. C.. F. H.

13 Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ust. § 237 ods. 1 písm. f/ OSP a judikatúry Ústavného súdu SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci, ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

14 Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

15 Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ v ňom namietal predovšetkým nesprávne právne posúdenie veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, avšak samo nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP nezakladá. Najvyšší súd Slovenskej republiky už podľa

predchádzajúcej právnej úpravy (OSP) dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením veci (R 54/2012 a R 24/2017), pričom ani po 1. júli 2016 neexistuje žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť niektorej strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia.

16 Pokiaľ dovolateľ nesúhlasí s názorom odvolacieho súdu a tvrdí, že žalobca v čase späťvzatia žaloby nebol aktívne procesne legitimovaným subjektom na daný úkon, ide podľa názoru dovolacieho súdu o polemiku dovolateľa s právnym názorom odvolacieho súdu, ktorej opodstatnenosť ale preukázaná nie je. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k nastolenej otázke uvádza, že odvolací súd ako aj súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne vyhodnotili, že žalobca je v spore (počas celého trvania sporu) aktívne procesne legitimovaným subjektom, t. j. subjektom oprávneným na späťvzatie žaloby, následkom čoho bolo dôvodné konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zastaviť.

17 Súd so žalobcom naďalej konali ako so stranou sporu, ktorej jedinej prináleží postavenie „dominus litis“ - pána sporu spôsobilého disponovať s konaním, vrátane možnosti vziať žalobu späť. Za nedôvodnú považoval dovolací súd námietku dovolateľa, že späťvzatie žaloby bolo podané neoprávneným subjektom. Dovolateľ sa domnieval, že výmazom majetku - nehnuteľností tvoriacich predmet sporu zo súpisu konkurznej podstaty žalobcu a ich následným zaradením do konkurznej podstaty tretej osoby - obchodnej spoločnosti Sello, s.r.o., ktorá skutočnosť nastala po začatí konania a časovo predchádzala späťvzatiu žaloby, došlo k zániku oprávnenia žalobcu disponovať so sporom. Dovolací súd poznamenáva, že uvedené nie je právnou skutočnosťou majúcou za následok zánik procesnej subjektivity žalobcu (§ 61 CSP). V spore vystupoval naďalej v postavení účastníka konania, ktorého spôsobilosť disponovať so sporom nebola žiadnym spôsobom obmedzená. Ak by mal byť v súlade s tvrdením dovolateľa subjektom oprávneným na späťvzatie žaloby jedine správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o., musel by sa nachádzať v procesnom postavení žalobcu. Z obsahu spisu je však zrejmé, že C.. F. H., správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. žiadnym spôsobom, predpokladaným Civilným sporovým poriadkom, také procesné postavenie nenadobudol. Keďže v priebehu konania nedošlo k pristúpeniu subjektu na strane žalobcu podľa ust. § 79 CSP, ani jeho zmene podľa ust. § 80 CSP, C.. F. H., správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. sa nestal účastníkom predmetného konania, zotrval v postavení tretieho subjektu nezúčastneného na konaní. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že C.. F. H. sa nezúčastnil na konaní popri žalobcovi ani ako intervenient (§ 81 CSP).

18 Na podporu vysloveného záveru Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 321/2018-14 zo 4. septembra 2018, ktorý v ňom rozhodoval o sťažnosti C.. F. H., správcu konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. vo veci vyznačujúcej sa prvkami podobnosti s prejednanou vecou, pričom sťažnosť správcu konkurznej podstaty odmietol ako podanú zjavne neoprávnenou osobou. Dovolateľ na uvedené rozhodnutie odkázal vo svojom dovolaní a tiež ho k nemu pripojil ako prílohu. Čo sa týka tvrdenia dovolateľa o nedostatku aktívnej procesnej legitímácie žalobcu, s tým, že jedinou osobou oprávnenou vziať v prejednávanej veci žalobu späť je správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. (tretej osoby) - C.. F. H., dovolací súd poukazuje na to, že ústavný súd v citovanom uznesení taktiež vyslovil, že zo zákona o konkurze a reštrukturalizácii nemožno odvodiť neobmedzené právo správcu konkurznej podstaty vstupovať do existujúcich právnych vzťahov týkajúcich sa majetku tretej osoby, ktorý je predmetom súpisu. To, že sa majetok tretej osoby zapíše do súpisu, neznamená, že by správca v dôsledku toho nadobudol oprávnenie s ním nakladať v tom rozsahu, ako je to v prípade majetku, ktorý patrí úpadcovi. Zákon o konkurze a reštrukturalizácii v tomto smere zveruje do pôsobnosti správcu len možnosť konať v mene tretej osoby pri speňažení majetku. Zo zmieneneho uznesenia vyplýva, že zápis majetku do súpisu konkurznej podstaty nie je právnou skutočnosťou, ktorej dôsledkom je strata aktívnej alebo pasívnej legitímácie vlastníka domáhať sa ochrany, resp. brániť svoje vlastnícke právo voči tomu, kto do jeho vlastníctva neoprávnené zasahuje. Ústavný súd Slovenskej republiky ďalej konštatoval, že správca konkurznej podstaty úpadcu Sello, s.r.o. (tretej osoby) nie je procesne spôsobilý podávať návrhy v konaní o určení platnosti a účinnosti zmluvy o predaji časti podniku, aj keď sa predmet tejto zmluvy nachádza v súpise

jeho konkurznej podstaty. Správcu konkurznej podstaty zákon neoznačuje za účastníka konania, ale je osobitným procesným subjektom konkurzného konania.

19 Dovolací súd považuje za potrebné dodať, že disponovať s konaním je oprávnený len žalobca z pozície tzv. „dominus litis“ - pána sporu. Oprávňuje ho na dispozíciu s konaním a jeho predmetom, preto procesné oprávnenia týkajúce sa akejkoľvek dispozície so žalobou prináležia výlučne žalobcovi. Žalobca rozhoduje o existencii sporu a je na jeho vôli či podá žalobu a či aj v priebehu sporu bude mať záujem na ďalšom vedení sporu a v akom rozsahu, a to pokiaľ ide o subjekty na strane žalovaného, ako i rozsah žalovaného nároku. S poukazom na uvedené je nesporné, že oprávnenie žalobcu disponovať s konaním vyplýva priamo z jeho procesného postavenia strany sporu, ktorá ho iniciovala. V danej súvislosti je pre rozhodnutie o zastavení konania (v dôsledku späťvzatia žaloby) irelevantný názor dovolateľa namietajúceho nedostatok aktívnej procesnej legitímácie žalobcu, ktorý podľa jeho názoru nebol subjektom oprávneným vziať žalobu späť. Navyše, keďže k úkonu späťvzatia došlo ešte pred pojednávaním, resp. predbežným prejednaním sporu, rozhodnutie o zastavení konania nebolo podmienené ani súhlasom žalovaného (§ 146 ods. 1 CSP).

20 K námietke dovolateľa o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho nepreskúmateľnosti dovolací súd poukazuje na závery zjednocujúceho stanoviska, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dňa 03.12.2015 pod č. 2/2016 a podľa ktorého „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska č. 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). O takýto prípad v preskúmvanej veci nejde, pretože skutkové aj právne závery obsiahnuté v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré spolu s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie tvoria jeden celok) nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

21 Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu v odôvodnení obsahuje dostatočnú argumentáciu ohľadom dôvodov, pre ktoré odvolací súd uznesenie o zastavení konania ako vecne správne potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj súdu prvej inštancie je tiež zrejmé, aký nárok bol uplatnený, aké skutočnosti súdy pri posúdení splnenia procesných podmienok konania zohľadnili, akou úvahou sa riadili, ktoré zákonné ustanovenia aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Pretože odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup vo vzájomnej súvislosti s konaním a uznesením súdu prvej inštancie, nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny, teda v danom prípade odvolací súd procesne nekonal spôsobom zmätočným, ktorý by mal za následok vadu konania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP. Skutočnosť, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa nemožno považovať za procesnú vadu konania podľa citovaného ustanovenia.

22 Dovolací súd k dovolacej námietke o neúplnosti niektorých skutkových zistení súdov oboch inštancií (keď neprihľadli na niektoré skutkové a právne skutočnosti, vedúce k záveru o nedostatku procesnej legitímácie žalobcu na späťvzatie žaloby) uvádza, že neúplnosť, resp. nesprávnosť skutkových zistení súdov nie je vada, ktorá by v rozhodovacej praxi NS SR bola považovaná za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, pretože ak k takejto vade v súdnom konaní dôjde, nie je ňou

znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti dovolania (ust. § 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Dovolacia námietka žalovaného o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci teda nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP.

23 S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu, ani súdu prvej inštancie, nedošlo k vade v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ktorá by zakladala porušenie práva na spravodlivý súdny proces tak, ako to má na mysli citované ustanovenie a v preskúmvanej veci tak nie je splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, čo zakladá dôvod na odmietnutie dovolania v zmysle ust. § 447 písm. c/ CSP. Dovolací súd preto dovolanie žalovaného odmietol ako procesne neprípustné bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

24 V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (ust. § 453 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP). Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3, veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 CSP).

25 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.